

בයיר או בדרכן אפשר

הנשמה בעולם כיון שפל ענין הספינה הגשנית שטמפה נצלו
 הראשה שאריכין להודות, היא תואאה מענין ירידת
 הנשמה בגוף שהיא יודה וסנה וחניתה תכליתה היא עליה
 גוללה - שעיל-ירידזה שקיי תחילת במקבילה ונצלו
 מפנה על-ידי נס, אוי נעשה
 הענן דיוודו לזרוי חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם, שזו
 ענין נעה ביטור, עניין "עובדת
 הניסיות", כפי שהולך ומבא.
 וזה גם מה שנתבאר לעיל¹²
 כאמור דבריהם מתחילה "ברוך הגומל"
 הראשון שפלות עבותה
 הנשמה בירידתה למיטה
 לעולם הזה כשהיא מלובשת בגוף
 גשמי היא בשני אופנים,
 עבותה חברורים בירור והפרדה
 הטוב מהרע והעלתו לקדושה (שהיא
 בעיר על ידי מגע עם הדברים
 הגשימים המותרים) ועבותה
 הנטילות כאשר אדם עומד מול
 מונע וממכב בענייני תורה ומצוות
 ומתגבר עליו (שהיא הפעלה גם על
 הורבים האמורים שאן להם בירור על
 ידי השימוש בהם). מחלת הפוגה
 בירידת הנשמה למיטה היא
 בעיקר בשבייל עבותה
 הנטיות (UMBILICUS) (בדבורה-
 הפתיחה אחריו הנו) אלקיים
 תלכינו¹³ בלקוטי תורה לדבנו
 חזק), כי באשר האדם
 מתגבר על כל ההעלמות
 ודרסומים שבענן הנשין
 המונעים ומעכבים אותו
 מעבותה הנו, אוי מותפה
 הנשין ונעשה מפניה במקומות עין
 של מניעת והפרעה לעבותה ה-ענין
 של נס והרמה, וכמו שנאמר
 "ארים נס על הרים", התעלות
 והגבהה באופן נעה ביטור,
 שטמפה מטה דבר שמנע את
 עבותה ה-נעשה מטה מעלה הגבהה והתרומות.

בයיר או בדרכן אפשר

1 עווה נס לחינם ואם-כן מודיעו הוצרך להיות תחליה שהאדם
 2 יגיע למאכ' של ספנה, ואחריך יעשה לו הקב"ה נס, הרי
 3 מوطב שמלאכתה לא היה כל הענן הינו שלא היה בא לידי
 4 סנה ולא היה ציר יצאת ממנה?
 5 ועל זה מקדים הרבי הרץ
 6 במאמר הנזכר הענן דירידת 1 תחליה שהאדם יגיע למאכ' של ספנה, ואחריך
 7 הנשמה בגוף שהוא ירידת 2 עשה לו הקב"ה נס, הרי מوطב שמלאכתה לא היה
 8 צורך עלייה, ולכן אוניה אוניה 3 לא היה כל הענן. ועל זה מקדים הענן דירידת
 9 מוקן, מהו הצורך בירידת זר, 4 הנשמה בגוף שהוא ירידת צורך עלייה,
 10 של הנשמה מלמעלה למטה, שהיא 5 דלא-אוריה איננו מוקן, מהו הצורך בירידת זר,
 11 ירידת גדוריה ועוצמה, 6 מאירגרא רמה לבירא 7 לבירא עמייקתא¹⁰, וכל הדרכים בחזקת ספנה¹¹,
 12 מאירגרא רמה לבירא 8 כדי שלאחרי-זה תחיה העלה. ועל-כרא
 13 עמייקתא¹⁰, מג גבוח לבור נמור 9 שמלכתה תשר הנשמה למועלה. ועל-כרא
 14 וכל הדרכים בחזקת ספנה¹¹, 10 ארך לומר, שעיל-ידי ירידת הנשמה למיטה
 15 חכמיינו זל אמרו (לענין תפילה קדרה 11 נעשית עלייה למעללה יותר מהמקום שטמפה
 16 כאשר האדם נמצא במקום סנה), שככל 12 היותה הירידה של
 17 הדרכים (מחוץ למקום ישבו) הם 13 השם מושחה ועל משקל זה נאמר
 18 בחזקת סנה, ועל משקל זה נאמר
 19 כאן, כדי להודיע את גודל היודה של
 20 הנשמה מושחה ומקורה, ועוד 14 שאריכין להודות - שאין זה ענן בפני עצמוני,
 21 התהלבשות בגוף גשמי בעולם זה, 15 אלא זהו ענן אחד עם ירידת הנשמה בגוף,
 22 שהוא דרכו, ומילא מסוכנת, כי 16 מادر ש"כל הדרכים בחזקת סנה" יש
 23 שאריכין להודות, היא תואאה מענין ירידת
 24 שיש שהאדם לא יכול את שליחות
 25 הנשמה שלו כראוי, והירידה הגדולה
 26 הוא היא כדי שלאחרי-זה תחייה
 27 בסוף של דבר העלה, ובella 17 של סנה ונצליח מפנה על-ידי נס, אוי נעשה
 28 מوطב שמלכתה תשר הנשמה גוף מה שנתבאר
 29 הנשמה למעללה עבותה הנשמה בירידת למיטה
 30 של סנה. ועל-כרא בחייב
 31 ארך לומר, שעיל-ידי ירידת
 32 הנשמה למיטה נעשית עלייה
 33 של הנשמה בסוף של דבר למעללה
 34 יותר מהמקום שטמפה היותה
 35 בירידת המכחיל אחריו הנו) אלקיים ה- 34
 36 למורת שהירידה היא אכן יודה גדולה
 37 ואיזומה. וכן הוא גם בענין
 38 האראעה שאריכין להודות -
 39 שאין זה ענן בפני עצמו,
 40 שונה וייחודי מהשליחות הכללית של
 41 האדם בעולם אלא זהו ענן אחד
 42 עם ירידת הנשמה בגוף, ובו באה לידי ביטוי כללות השליחות של

(10) לשון חז"ל - חגינה ה, ב. (11) ע"פ לשון חז"ל - ירושלמי ברכות פ"ד ה"ד. קה"ר פ"כ, ב. וראה לקו"ת אחרי כה, ג.
 סה"מ תרצ"ב ע' קמלה. (12) ד"ה ברוך הגומל ד"יב חמוץ פ"ה (תורת מנחם - התועודיות חלק נ ע' 150). (13) לקו"ת פ'
 ראה יט, ב ואילך. כא, ב ואילך. דרכן מצויתין קפה, ב ואילך.